

РЕШЕНИЕ

№

гр. Хасково, 26.05.2021г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Хасково, в открито съдебно заседание на двадесет и трети април през две хиляди и двадесет и първа година, в състав:

СЪДИЯ: ПЕНКА КОСТОВА

при секретаря Гургана Тенева
като разгледа докладваното от съдия Костова административно дело №269/2021г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Д. Я. Г. от гр. Димитровград, подадена чрез пълномощник адв. Калин Найденов, против Заповед №ЗСП/Д-Х-ДГ/3499 от 25.01.2021 г. на директора на Дирекция "Социално подпомагане" – гр. Димитровград, с която ѝ е отказана месечна целева помощ по чл. 166 от ППЗСП, потвърдена с Решение № 26-РД06-0019/23.02.2021г. на ИД директор на Регионална дирекция "Социално подпомагане" гр. Хасково.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, като противоречаща на материалноправните разпоредби и несъответстваща на целта на закона. Оспорващата счита, че цитираните в заповедта и решението за потвърждаването ѝ „изисквания“ не са сред материалноправните предпоставки за отпускане на целевата помощ, посочена в чл.166, ал.1, във вр. с чл.166, ал.2 от ППЗСП, а указвали единствено в коя точно дирекция „Социално подпомагане“ следвало да се подадат заявленията и съответно коя дирекция ще изплаща самите помощи. Оспорващата сочи, че е подала заявлението по постоянния си и настоящ адрес в гр. Димитровград, където живеела със съпруга си и двете си деца, т.е. отговаряла на условията на чл.8 от ППЗСП и на всички критерии, предвидени за отпускане на такава помощ. В чл. 166, ал.6 от ЗСПЗЗ били предвидени дори помощи за „съвместно живеещи родители без сключен граждански брак, които съжителстват на един настоящ адрес заедно с техните ненавършили пълнолетие деца“. Видно от цитирания текст и останалите алинеи на чл.166 от ППЗСП, липсвало подобно изискване за родители, които имат сключен граждански брак, какъвто бил настоящия случай. Независимо от това и както била посочила в жалбата си пред ИД директор на РДСП, проверимо било, включително и чрез проверка на място и/или анкетиране на съседите им, че със съпруга ѝ живеели съвместно и съжителствали на един настоящ адрес и заедно отглеждали двете си деца. За последното, въпреки

обжалването на заповедта за отказ не и била извършена от съответните органи социална анкета, предвидена в чл.8 от ППЗСП. В заключение оспорващата моли да се има предвид, че целта на ЗСП и в частност на чл.16б от ППЗСП е подпомагането на определени лица – в случая семейства с деца до 14-годишна възраст при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка, като с обжалваната от нея заповед за отказ от предоставяне на социална помощ, тази цел на закона била игнорирана в ущърб на лицата, за които била предоставена. Въз основа на изложените в жалбата съображения се прави искане за отмяна на оспорената в настоящото производство заповед, като се претендират и разноски в производството.

Ответникът Директора на Дирекция "Социално подпомагане" - Димитровград, не се явява в съдебно заседание. В представен по делото писмен отговор по жалбата, изразява становище за неоснователност на жалбата.

От събраните по делото доказателства съдът установи следната фактическа обстановка:

Оспорващата Д. Г. е подала заявление - декларация с вх. № ЗСП/Д-Х-ДГ/3499/14.12.2020 г. за отпускане на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка. В заявлението Г. е посочила, че е омъжена със съпруг С. И. Г., работещ и самоосигуряващ се, с две деца, които не посещават училище и детска градина поради въведените ограничения във връзка с извънредната епидемична обстановка, като brutните доходи на семейството ѝ през месеца, в който в училището/детското заведение е въведено ограничение във връзка с извънредната епидемична обстановка, са в размер на общо 1251 лева, формирани от трудова дейност и еднократни и месечни помощи, средства и добавки за деца. За декларираните в заявлението данни Г. е представила и съответните документи – служебна бележка, удостоверения за brutния доход, както и служебна бележка от Детска градина №22 „Звънче“ гр. Хасково.

Въз основа на подаденото заявление на 17.12.2020г. от социални работници в Дирекция „Социално подпомагане“ – Димитровград е изготвен социален доклад, с който е предложено да се направи отказ по заявление-декларация за месечна целева помощ по реда на чл.16б от ППЗСП, тъй като семейството не отговаря на условията на чл.16б, ал.1 от ППЗСП във вр. с чл.16б, ал.6 от ППЗСП и чл.16б, ал.1,т.1 от ППЗСП - съпрузите са с различни постоянни адреси и заявителката Г. е получила обезщетение за временна неработоспособност през месец декември 2020г.

На 18.12.2020г. директора на Дирекция „Социално подпомагане“ Димитровград е издал Заповед № ЗСП/Д-Х-ДГ/18.12.2020г., с която на Д. Г. е отказана месечна целева помощ по чл. 16б от ППЗСП. Недоволна от така издадената заповед Г. е оспорила същата пред директора на РДСП Хасково. В тази връзка от директора на ДСП – Димитровград на 25.01.2021г е изготвено становище, в което е посочено, че след преразглеждане на преписката е издадена нова Заповед № ЗСП/Д-Х-ДГ/3499/25.01.2021г., с която отново на Д. Г.

е отказана исканата помощ, но с промяна в частта „мотиви“, в която отпада като основание посоченото в заповедта, че Г. за посочения период е получила обезщетение за временна неработоспособност, като чл.166, ал.6 от ППЗСП е заменен с чл.8 от ППЗСП.

По повод така заявеното в становището от директора на ДСП Димитровград с Решение №26-РД06-0016/28.01.2021г. ИД директор на РДСП-Хасково на основание чл.88, ал.1, т.3 от АПК е оставил без разглеждане жалбата на Д. Г. с вх. № 26-94Д-00-0100/20.01.2021г. и прекратил производството по оспорване по административен ред на Заповед № ЗСП/Д-Х-ДГ/18.12.2020г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ Димитровград.

Против новоиздадената заповед, предмет на разглеждане в настоящото производство, от Д. Г. отново е подадена жалба с рег. № 26-9РД-00-0235/09.02.2021г. пред директора на РДСП Хасково, който се е произнесъл с Решение № 26-РД06-0019/23.02.2021г., с което е потвърдил Заповед № ЗСП/Д-Х-ДГ/3499 от 25.01.2021г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ Димитровград. Решението е връчено на жалбоподателката на 24.02.2021г., видно от отбелязването отразено в него.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Съдът счита, че жалбата е подадена в законоустановения срок. Същата изхожда от лице с правен интерес, насочена е срещу годин за обжалване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна, по следните съображения:

С оспорената в настоящото съдебно производство Заповед № ЗСП/Д-Х-ДГ/3499 от 25.01.2021г., издадена от директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Димитровград, на основание чл. 13, ал. 2 от Закона за социално подпомагане и чл. 28, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане, на Д. Г. е отказано отпускането на месечна целева социална помощ по чл. 166 от ППЗСП, тъй като съпругът и е с настоящ адрес, извън територията община Димитровград, т.е. двамата родители не са с идентични настоящи адреси.

Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от ЗСП, на основание на която е издадена обжалваната заповед, социалните помощи се отпускат /респ. отказват/ със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета. Предвид предметното съдържание на обжалваната в случая заповед, тя е издадена от материално и териториално компетентния административен орган в лицето на директор на Дирекция "Социално подпомагане" Димитровград. Заповедта е издадена в изискуемата форма и съдържа минимално необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, като по отношение на съдържанието ѝ и разпоредените с нея последици не се установява порок, обуславящ незаконосъобразността ѝ.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на административния акт обхваща проверка дали са налице установените от издателя на акта юридически факти /изложени като мотиви в акта/, преценка на съответствието им с правната норма, посочена като правно основание за издаването на акта и преценка дали се следват разпоредените с акта правни последици.

Съгласно разпоредбата на чл. 12, ал. 1 от ЗСП, социалните помощи са месечни, целеви и еднократни, като условията и редът за отпускането, изплащането, изменянето, спирането, възобновяването и прекратяването на социалните помощи, се уреждат с правилника за прилагане на този закон с изключение на целевите помощи за отопление, които се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика /чл. 12, ал. 4 от ЗСП/.

В случая оспорващата Г. е подала Заявление-декларация вх. №ЗСП/Д-Х-ДГ/4104 от 14.12.2020 г. за отпускане на месечна целева помощ по чл. 16б от ППЗСП. Правото на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка за семейства с деца до 14-годишна възраст, е регламентирано с ПМС № 218 от 17.08.2020 г. за допълнение на Правилника за прилагане на закона за социално подпомагане /обн. ДВ бр. 77/01.09.2020 г. /. В новосъздадената разпоредба на чл.16б, ал. 1 от ППЗСП е предвидено, че право на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка имат семейства с деца до 14-годишна възраст, когато: т. 1 двамата или единият от работещите родители, или родител, отглеждащ сам дете, не може да извършват дистанционна работа от вкъщи и нямат възможност да ползват платен отпуск или не получава парично обезщетение за временна неработоспособност; т. 2 двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, са останали без работа, но нямат право на обезщетение за безработица или размерът на получаваното обезщетение е по-нисък от средномесечния доход по ал. 4; т. 3 двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, са самоосигуряващи се лица, които не могат да упражняват занаята си поради въведените ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка и т. 4 двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, по т. 1, 2 или 3 не получават обезщетение за бременност и раждане. В чл.16б, ал.2 вр чл.8 от ППЗСП е регламентирано, че целевата помощ се отпуска въз основа на заявление – декларация, подадено в дирекция „Социално подпомагане“ по настоящ адрес, най –късно до края на месеца следващ месеца, за който в училището/детското заведение са въведени ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка. Съответно в чл. 16б, ал. 3 и ал. 4 от ППЗСП нормативно са регламентираны и други условия за отпускане на месечна целева социална помощ по чл. 16б от ППЗСП - децата да не са настанени извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето; децата да не посещават училище или детска ясла и детска градина, както и предучилищните групи поради въведените ограничения в училището или в детското заведение във връзка с

извънредното положение или извънредната епидемична обстановка и средномесечният доход на член от семейството за месеца, в който в училището/детското заведение са въведени ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка, е по-нисък или равен на 150 % от минималната работна заплата. Съгласно § 2 от ПЗР на ПМС № 322/23.11.2020 г. за изменение и допълнение на ППЗСП /в сила от 27.11.2020 г. /, до 31 декември 2021 г. разпоредбата на чл. 16б се прилага единствено при обявено извънредно положение, съответно извънредна епидемична обстановка, на територията на Република България, свързана с разпространение на COVID-19.

От така посочената посочената регламентация следва извода, че месечната целева помощ по чл. 16б от ППЗСП има специфичен характер и е свързана с подпомагане на семействата с деца до 14-годишна възраст, когато децата не посещават училище или детска ясла и детска градина, както и предучилищните групи поради въведените ограничения в училището или в детското заведение във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка и когато по отношение на родителите /респ. на единия родител или на родителя, отглеждащ сам дете/, е налице някоя от хипотезите по чл. 16б, ал. 1, т. 1 – т. 3 от ППЗСП и е изпълнено условието по чл. 16б, ал. 4 от ППЗСП за размера на средномесечния доход на член от семейството. А по аргумент от § 2 от ПЗР на ПМС № 322/23.11.2020 г. за изменение и допълнение на ППЗСП /обвързващ прилагането на чл. 16б от ППЗСП с обявено извънредно положение, съответно с извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, свързана с разпространение на COVID-19/, следва извода, че за наличието на обуславящите правото на месечна целева социална помощ материалноправни предпоставки по чл. 16б, ал. 1, т. 1 – т. 3 от ППЗСП, преценката следва да се извършва в контекста на това дали възникването и съществуването на тези предпоставки е резултат от въведени ограничения във връзка с извънредно положение или извънредната епидемична обстановка на територията на страната, свързана с разпространение на COVID-19.

В конкретния случай по делото не е спорно, че между Д. Г. и С. Г. е налице сключен граждански брак, което обстоятелство е възприето и от ответника по делото. В този смисъл по отношение на жалбоподателката следва да бъде прието, че е член на семейство по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на ППЗСП. Следователно за да и се отпусне исканата помощ следва да са налице някои от условията предвидени в чл. 16б, ал. 1 – т. 1 - т. 4 от ППЗСП, да не са налице условията на ал. 3 и да са налице условията на ал. 2 и ал. 4 от същият правилник. На следващо място не е спорно и обстоятелството, че настоящите адреси, на които са регистрирани Д. Г. и съпругът ѝ С. Г. са различни и не съвпадат.

В противоречие със закона обаче от страна на административния орган е прието, че различните настоящи адреси на молителката и съпругът ѝ, съставляват пречка за подпомагане по арг. от чл.16б, ал.2 и чл. 8 от ППЗСП,

доколкото помощите се отпускат на лица и семейства по настоящ адрес, на който се извършва и социалната анкета Нито законът, нито приложимите подзаконовни разпоредби предвиждат изискване за лицата, които са семейство, да имат един и същ настоящ адрес, а когато са различни, това да е основание за отказ да се отпусне исканата помощ. Анализирайки посочените по-горе разпоредби се налага извода, че настоящият адрес във връзка с правото на социални целеви помощи при обявено извънредно положение се явява определящ единствено относно дирекцията за социално подпомагане, до която следва да се отправи искането за отпускането им, както и за определяне на териториално компетентния административен орган, оправомощен да се произнесе по него. Материалноправните предпоставки за отпускане на целева помощ са визирани в посочените по-горе разпоредби на чл.166 от ППЗСП, като сред тях не е предвидено изискването молителят и съпругът/съпругата му да имат един и същ настоящ адрес. Както бе посочено вече възприетата от органа хипотеза за отказ, тази на чл.166, ал.2 от ППЗСП регламентира единствено дирекцията за социално подпомагане, до която единият от родителите/заявителите следва да подаде заявление-декларация и това е дирекцията по неговия настоящ адрес.

Отделно от това при издаване на процесната заповед от страна на административния орган не са обсъдени релевантните за отпускане на исканата месечна целева помощ предпоставки, визирани в разпоредбата на чл.166, ал.1, ал.3 и ал.4 от ППЗСП, а същият е постановил акта си единствено на формално основание, което отново е в разрез с приложимия материален закон.

Въз основа на гореизложеното съдът намира, че оспорената заповед е постановена в противоречие с материалноправните разпоредби, поради което жалбата е основателна. С оглед обстоятелството, че естеството на казуса не позволява решаването му по същество от съда, преписката следва да бъде изпратена на директора на Дирекция "Социално подпомагане" Димитровград за произнасяне по заявление-декларация на оспорващата съобразно изложените по-горе в решението указания във връзка с приложението на закона.

При този изход на делото, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, учреждението на ответника дължи на оспорващата направените по делото разноски за заплащане на държавна такса и адвокатско възнаграждение в общ размер на 310.00 лв.

Видим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. , вр. чл.174, изр. първо от АПК, Административен съд Хасково,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед №ЗСП/Д-Х-ДГ/3499 от 25.01.2021 г. на директора на Дирекция "Социално подпомагане" – гр. Димитровград, с която на Д. Г. е отказана месечна целева помощ по чл. 166 от ППЗСП, потвърдена с Решение № 26-РД06-0019/23.02.2021г. на ИД директор на Регионална дирекция "Социално подпомагане" гр. Хасково.

ВРЪЩА преписката на Дирекция "Социално подпомагане" Димитровград за ново произнасяне по подаденото от Д. Г. заявление-декларация с вх. № ЗСП/Д-Х-ДГ/3499 от 14.12.2020г., съобразно с дадени в настоящото решение задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, *като определя 14-дневен срок за произнасяне.*

ОСЪЖДА Дирекция "Социално подпомагане" Димитровград да заплати на Д. Г. , адрес ....., сумата в размер на 310.00 / триста и десет / лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението не подлежи на обжалване и е окончателно съгласно чл. 13, ал. 6 от Закона за социалното подпомагане.

СЪДИЯ: